

POEMES DE ROSA LEVERONI

VI TARDA DE POESIA

20 D'ABRIL DE 2022

AULES DE DIFUSIÓ CULTURAL DE LA GARROTXA

POEMES DE ROSA LEVERONI

PÒRTIC

del llibre *Epigrames i cançons*, 1938

Jo porto dintre meu
per fer-me companyia
la solitud només.
La solitud immensa
de l'estimar infinit
que voldria ésser terra,
aire i sol, mar i estrella,
perquè fossis més meu,
perquè jo fos més teva.

ELS RECORDS III

Jo fos per tu aquesta cançó tan dolça
que desgrana el molí;
aquest oreig suau que t'agombola
perfumant-te el matí.

Fos el flauteig dels tòtils a la tarda
en la calma dels horts.
Si fos aquesta pau que t'acompanya
en el repòs dels ports ...

o fos la punxa de la rosa encesa
d'un desig abrandat;
aquell record d'una hora de follia,
d'aguda voluptat.

Si fos l'enyorament d'uns braços tendres
que varen ser-te amics,
o bé la revifalla rancorosa
d'aquells menyspreus antics.

Si jo no fos per tu record amable,
fos almenys un neguit,
un odi o un dolor, una recança ...
Ho fos tot, menys l'oblit.

(del llibre *Presència i record*, 1952)

CANÇÓ DE LES BESADES

El primer bes que florí,
te'n recordes?, jo el donava.
Tu em prengueres el segon
vora del riu que cantava.
I després ja començà
el rosari de besades.
Unes amb regust de sol
i neu dalt de la muntanya.
Altres amb claror d'estels
i perfum de lluna clara.
Totes d'un encantament
que ens feia les hores calmes ...

D'aquell rosari passat,
sols el record m'acompanya
i la recança també,
amor, si tu l'oblidaves.

(del llibre *Epigrames i cançons*, 1938)

ABSÈNCIA I

Rosa encesa del desig,
com m'esgarrinxes els llavis,
i sóc tan lluny de l'amat!...
Sols tinc la mar per companya;
ella bé prou que em somriu
dins la cala arredossada.

Em somriuen els estels
i la lluna niquelada,
el campanar cimejant
i la vela ben inflada,
i la gavina en ple vol,
i el peix fugint de la xarxa...

Rosa encesa del desig,
com m'esgarrinxes els llavis!
Si sóc tan lluny de l'amat
res dintre meu ja no canta.

(del llibre *Presència i record*, 1952)

TEMA AMB VARIACIONS XXIII

No vull el mirall del mar,
ni l'estelada florida;
ni claror de cels novells,
ni encetar cap nova via.

Vull la dolçor del teu braç
abraçant la meva vida;
vull la claror dels teus ulls
i la teva veu amiga.

Vull sentir-te com arrel
dins la foscor beneïda
d'aquesta terra vivent
de nostra amor compartida.

(del llibre *Presència i record*, 1952)

CLAROR DAURADA

És la claror daurada de la posta
d'un dia de tardor
que veig en els teus ulls i que m'ofrenen
la teva tremolor.

És aquell deix cansat, com d'arribada
després de tràngols forts
a l'esperat recer, on tots els somnis
troben la pau dels ports.

És el somriure lleu, la veu sonora
d'haver estimat ja tant,
que em prenen dolçament i se m'emporten
sense saber on van...

(del llibre *Presència i record*, 1952)

ABSÈNCIA VII

Em pren la calma dels camps
quan l'hora esdevé rogenca.
I la quietud de la mar
quan els vents dormen la sesta.
I mentre vola l'ocell
l'ànima esdevé lleugera ...

Saber-te lluny sense dol
em fa ressò de miracle.
Ara, però, veig el món
amb la claror que m'encanta
de tenir-te dintre meu,
que fa que no em cal pensar-te.

(del llibre *Epigrames i cançons*, 1938)

CANÇÓ D'UN SETEMBRE

Era una coma d'oliveres
amb una casa i un camí,
al capdavall dues figueres
fent ombra fresca a un doll molt fi.

Era migdia. Reposava
la vinya negra de gotims;
vora el portal un gall cantava;
es feinejava porta endins.

Aquella font era tan clara,
era tan net aquell cel blau ...
Omplia el pit la joia avara
i la llangor fou tan suau!...

Jo no sabia que l'amava
però en sos ulls em vaig mirar ...
Des d'aleshores l'estimava,
ja no he sabut què és oblidar.

(del llibre *Presència i record*, 1952)

ELS CAMINS III

Plau-me seguir els camins que els camps parteixen
ignorant cap on van,
amarats d'un perfum de terra molla
i d'un errívol cant.
I prenen uns colors de coure càlid
d'un bes del sol ponent,
i celen amb amor, sota les branques,
el fresseig de la gent.

Plau-me seguir els camins que per la vinya
s'enfilen costa amunt,
i tenen per la set i la mirada
un bell gotim a punt.

Plau-me seguir els camins entre pollanques
vetllant un rierol,
i coneixent el vol de les becades,
el joc de pluja i sol...

Amo tots els camins, fins els més aspres,
mentre siguin oberts
i posin tremolor de fruita nova
als meus sentits desperts.

(del llibre *Presència i record*, 1952)

COLOR DEL TEMPS

Clavellines als balcons,
parets blanques, fustes blaves.
Esclat de llum: campanar;
randes albes a les platges.
Tocs de mel en la claror;
verds i blaus, joies de l'aigua ...

Quin perfum primaveral
ofrenaves, vila amable! ...

(del llibre *Presència i record*, 1952)

TEMA AMB VARIACIONS

Si jo tingués un veler
sortiria a pesca d'albes.
Encalçaria els estels
per posar-me'n arracades.

Si jo tingués un veler,
totes les illes i platges
em serien avinents
per al somni i les besades.

Si jo tingués un veler,
en cap port faria estada.
El món fóra dintre seu,
ai amor, si tu hi anaves ...

(del llibre *Presència i record*, 1952)

TEMA AMB VARIACIONS

Són les illes del record
les que m'ofrenen les platges
on d'aquest meu navegar
pugui reposar les ales.

Tots els camins de la mar
un a un se'm refusaven;
sols els ports resten oberts
amb l'agombol de les cases.

Les veles han desertat
tots els vents que les tibaven.
L'estrella signa el retorn
al vell sofrir delectable.

Són les illes del record
les que m'ofrenen les platges ...

(del llibre *Poesia*, 1981)

GLOSES MALLORQUINES III

*Si bastiment hi havia
que fadrines se'n dugués
vestides de mariners,
jo la de davant seria.
Tota la mar trescaria,
estimat meu, sols que us ves.*

Totes les illes hauria
per a bescanvi d'un bes.
Pirates i bandolers
a tots ells jo robaria,
i res no m'aturaria
si els teus braços jo trobés.

Els teus llavis jo tindria
com a més segur recés.
Pirates i mariners
i moros de moreria,
res ja no m'espantaria
si en els teus ulls em negués...

Tota la mar trescaria
si prop meu sempre et tingués!

(del llibre *Presència i record*, 1952)

GLOSES MALLORQUINES VII

*Vós heu robat i robeu
i vós sou la robadora;
el cor m'heu robat, senyora,
i l'ànima em pledegeu.*

Vós teniu tot l'amor meu,
no en voleu ser sabedora.
Vós jugueu amb mi, senyora,
i potser vos arrisqueu.

El cor m'heu robat, senyora,
potser el vostre hi perdereu.
És molt cara la penyora,
mireu, senyora, el que feu!

L' enamorar enamora
i, si l'ànima em voleu,
mireu-me als ulls, missenyora,
que dins ells la trobareu.

El cor m'heu robat, senyora.
Ara el vostre me'l deveu.

(del llibre *Presència i record*, 1952)

VOLDRIA QUE EL MEU CANT FOS COM UNA ALBA

Voldria que el meu cant fos com una alba
secreta per a tots,
i només un de sol capís els signes
dels inefables mots.

Voldria que el meu cant fos com l'alosa
o com el dia clar,
que posen en el cel la seva joia
sense res esperar.

Voldria que el meu cant fos com un himne
de gràcies per la sort
de trobar dintre meu tot el misteri
de la vida i la mort.

(del llibre *Poesia*, 1981)

TESTAMENT

Quan l'hora del repòs hagi vingut per a mi
vull tan sols el mantell d'un tros de cel marí.
Vull el silenci dolç del vol de la gavina
dibuixant el contorn d'una cala ben fina;
l'olivera d'argent, un xiprer més ardit
i la rosa florint al bell punt de la nit;
la bandera d'oblit d'una vela ben blanca
fent més neta i ardent la blancor de la tanca.
I saber-me que sóc, en el redós suau,
un bri d'herba només de la divina pau.

(del llibre *Poesia*, 1981)

Donem les gràcies a totes les persones que han fet possible aquesta VI Tarda de Poesia:

ALS QUI HAN LLEGIT TEXTOS EN PROSA:

Reflexions i records de Rosa Leveroni
Carta de Salvador Espriu

Glòria Llinàs
Francesc Bragulat

A LES LECTORES I LECTORS DE POEMES:

Pòrtic
Els records
Cançó de les besades
Rosa encesa del desig ...
No vull el mirall del mar ...
Els camins
Color del temps
Claror daurada
Si jo tingués un veler ...
Glosses mallorquines: Si bastiment hi havia ...
Voldria que el meu cant fos com una alba
Testament

Maria Biarnés
Montse Delgà
Conxita Ayats
Margarida Arau
Tura Tarrús
Roser Melià
Montse Trubat
M. Teresa Roura
Pilar Gurt
Isidre Charles
Anna Herreros
Miquel Colomer

A L'ÀNGEL GIRONA, MÚSIC VERSIONADOR I INTÈRPRET:

Em pren la calma dels camps
Cançó d'un setembre
Glosses mallorquines: Vós heu robat i robeu ...
Són les illes del record ...

A L'EDITOR DEL POWER POINT:

Francesc Bragulat